

samme Dag var løsnet fra sin Forbindelse med Vagtlædningen, kastet tilbage paa Marken og delt i 6 Stykker. Da Rigsdagssamlingen først sluttedes den 31te Mai 1884, synes det utvivlsomt, at Spørgsmaalet om den fornødne Prøve uden Vanskelighed kunde være forelagt den forinden. Heller ikke kan det ses, at den sidste Prøve har bevirket den lavere Besøstning af 100,000 Kr., efter som den foretrukne, billigere Cammell-Stive blev prøvet ved to Stud den 20de Marts og eet den 21de Marts, men ikke den 10de Juni. Statsrevisorerne anse det vel ikke nødvendigt at gjøre nogen Indstilling om Overstridelsen i 1883—84 af den givne Bevilling 2 926 Kr. 45 Ø., men efter det Anførte maa Høgsbro og Hørup indstille Udgiften i 1884—85: 11 893 Kr. 63 Ø. til ikke at passere, medens Dinesen og Dresing indstille den til at passere.

§ 27.

III. Til forskjellige Arbejder og Udredelsen af Laan og Forskud.

Post 19. Rentefrit Laan til Fuldførelsen af Hundested Baadehavn. Udgiften er 15 240 Kr.

Herom hedder det i Regnskabsoversigten:

„Ved Forslaget til Tillægsbevillingsloven for Finantsaaret 1884—85 blev der under § 15 III. Nr. 17 søgt bevilget et Beløb af 29 000 Kr. som rentefrit Laan til Fuldførelse af Hundested Baadehavn. Under Behandlingen i Folkethinget af dette Forslag blev den saaledes søgte Bevilling, der udgjorde det ikke udbetalte Restbeløb af det i det ommeldte Diemed for Finantsaaret 1882—83 (jvf. Finantsloven for 1882—83 § 27 III. c. Nr. 10) bevilgede Laan paa 53 000 Kr., og som saaledes ifkun var en Gjenbevilling, forkastet. Da der imidlertid som bemærket i de Anmærkninger, der ledsagede Forslaget til Tillægsbevillingsloven for 1883—84, ved hvilken Lov der under § 14 Nr. 14 af Laanet blev gjenbevilget 14 000 Kr., allerede i Genhold til den ved Finantsloven for 1882—83 til Laanets Udbetaling givne Bemyndigelse af de Vedkommende var udfærdiget Obligation til Statskassen for Laanets fulde Beløb, og derhos det paagjældende Arbejde som oplyst i Anmærkningerne til Forslaget til Tillægsbevillingslov for 1884—85 allerede var givet i Entreprijs og saaledes ikke kunde standses, har Ministeriet ikke taget i Betænkning, uanset at den formelle Bemyndigelse til Udbetalingen saaledes ikke er bleven givet i Finantsaaret 1884—85, paa det heromhandlede Laan yderligere at udbetale et Beløb af 15 240 Kr., saaledes at der nu ifkun er til Rest paa det nævnte Laan et ikke udbetalt Beløb af 13 760 Kr.“

Dinesen og Dresing skulle hertil bemærke: Da der ved Finantsloven for 1882—83 er bevilget i det nævnte Diemed et Laan af 53 000 Kr., som efter det Oplyste endnu ikke er fuldt ud udbetalt, synes det klart, at den Omstændighed, at det under Arbejdet har vist sig, at dette ikke kunde erholdes udført for det paaregnede Beløb i den paatænkte Udnyttelse, ikke bør bevirke, at det, der hidtil er anskaffet og udført, bliver omsonst og Udgifterne spildte. Naar det dernæst maatte erkjendes, at Maalet, en Baadehavn paa det ommeldte Sted, kunde naaes, om end efter en mindre Maalestof end oprindeligt paatænkt, for det engang bevilgede Beløb, saa synes det fuldt forsynligt, at man har arbejdet herhen til, ikke et Dieblit tvivlende om, at de i saa Henseende engang bevilgede Midler fremdeles vilde være til Raadighed, og indstille derfor Udgiften til at passere.

Høgsbro og Hørup maa fastholde, at den paagjældende Bevilling, der er anvendt til et fra de oprindelige Forudsætninger væsentlig afvigende Diemed, ikke med Rette kan belegnes som Gjenbevilling. Da den paaberaabte Forventning om efterfølgende Godtgjældelse saaledes ikke herved er begrundet, ligesom den ogsaa ved Folkethingets Forkastelse af Efterbevillingen har vist sig uholdbar, og da der endelig ikke for Statsrevisorerne foreligger Dplysninger om, at det paagjældende Havneanlæg er blevet tilendebragt paa en fyldestgjørende Maade, maa man indstille Udgiften 15 240 Kr. til ikke at passere.